După campionatele europene de lupte

ÎNVĂȚĂMINTE PREȚIOASE PENTRU... LOS ANGELES!

Repetiție importantă înaintea campionatelor mondiale de la Kiev (22—29 septembrie) și, firește, un sever examen în perspectiva Jocurilor Olimpice de la Los Angeles, întrecerile continentale de lupte libere și greco-romane, disputate timp de șase zile la Palatul sporturilor din Budapesta, au oferit, în ansamblu, un spectacol sportiv de calitate, de bun nivel tehnic, evidențiind progresul valoric realizat pe plan european în această disciplină cu tot mai largă răspândire.

Se știe, au fost decernate (la ambele stiluri) cele 60 de medalii care i-au răsplătit pe cei mai buni, au fost stabilite, fără prea multe surprize, ierarhiile la fiecare categorie de greutate, dar aceasta n-a însemnat, cîtuși de puțin, pentru sportivi și — mai ales — pentru antrenori o „cădere de cortină". Pentru că, tocmai în perspectiva marilor evenimente amintite la începutul acestor rînduri, **campionatele europene au oferit concluzii și învățăminte extrem de prețioase**, a căror studiere atentă, urmată de măsuri corespunzătoare, va determina, credem, așa cum dealtfel s-au petrecut lucrurile și după ediția de anul trecut, de la Varna, un nou salt de calitate, dinamism și spectaculozitate în sportul luptelor, pe plan continental.

În cele ce urmează, ne vom referi cu precădere la evoluțiile sportivilor români, încercînd **o apreciere a rezultatelor și raportarea acestora la posibilitățile existente pentru ca sportul luptelor din țara noastră să obțină în viitorul apropiat succese cît mai prestigioase.**

ION DRAICA, unul dintre luptătorii aflați mereu pe podium

GRECO-ROMANE

Ștefan Rusu și Ion Draica puteau să cîștige medalii de aur

Să reamintim, în primul rînd, că la greco-romane echipa noastră reprezentativă (în care a debutat tînărul **Ilie Miuți** și au reintrat, după o mai lungă absență, **Constantin Alexandru** și **Roman Codreanu**) a cucerit două medalii de argint (prin **Ion Draica** și **Constantin Uță**) și două de bronz (prin **Ștefan Rusu** și **Ilie Matei**); sportivii români fiind prezenți în lupta pentru medalii la șapte din cele 10 categorii de greutate. Este MAI BINE decît la C.E. de la Varna (o medalie și 5 puncte în plus), dar MAI SLAB, MAI PUȚIN ca la C.M. de la Katowice (același număr de puncte — 31, dar o medalie în minus și, mai ales, lipsa „aurului" care, desigur, dă cu totul altă strălucire și valoare oricărui bilanț sportiv).

Se putea, oare, mai mult? Credem că da! O spunem pentru că **altădată luptătorii de greco-romane au reușit să-și depășească obiectivele asumate** (pentru C.E. de la Budapesta: 3—4 medalii și 26 de puncte) **și aveau și acum condiții s-o facă.**

Analiza celor 44 de întîlniri susținute de sportivii noștri arată că, în ansamblu, echipa s-a prezentat bine pregătită, cu o capacitate de efort la parametri superiori, cu un potențial care i-a ajutat să obțină o serie de victorii importante în fața unor adversari redutabili. Dar nu și pe cele mai importante!...

După cum se știe, în sportul luptelor contează mult, uneori decisiv, tragerile la sorți și ele ne-au dezavantajat, în majoritatea cazurilor, încă din primul tur (mai sînt — ca în oricare altă disciplină — și... arbitrajele!), dar ele nu mai constituie de multă vreme „surprize", deci nici justificări, să spunem, totale. **„Nu sînt mulțumit de rezultate** — ne spunea antrenorul emerit **Ion Corneanu. Se puteau cîștiga medalii de aur la categoriile 74 și 82 kg. În general, se puteau cîștiga mai multe medalii...".** Dar, **Ștefan Rusu**, campionul mondial de la Katowice, care cu numai cîteva luni în urmă îl surclasase, acasă, pe polonezul **Andrzej Supron**, a pierdut acum în fața acestuia, în primul meci, **o infringere neașteptată (cu 2—7!) care nu s-a datorat numai arbitrajului! După cum lui Ion Draica i-a lipsit acel plus de insistență, de încredere în forțele proprii pentru a reuși victoria** — și prin aceasta de a cuceri titlul continental — în întîlnirea, decisivă, cu sovieticul **T. Abhazava.** Alte rezultate puteau fi mai bune **dacă, de exemplu, sportivii noștri nu ar fi manifestat (iucă) scăderi... costisitoare în lupta la parter din apărare.** Nu ne propunem o analiză detaliată a evoluțiilor și rezultatelor obținute la toate categoriile de greutate. Vom sublinia doar **că Ilie Miuți, Constantin Alexandru, Roman Codreanu** s-au situat, prin comportarea lor, într-o grupă valorică secundă și că la aceste categorii, dar și la altele, în paralel cu intensificarea muncii de pregătire a luptătorilor respectivi, vor trebui căutate și alte soluții, **prima fiind, firește, aceea a promovării unor sportivi tineri, care să obțină titularizarea în echipa reprezentativă.**

Cîteva cuvinte doar despre perspectiva participării luptătorilor de la greco-romane la campionatele mondiale de la Kiev, fără îndoială cu condiția unei pregătiri generale mai intense. Lotul actual dispune, după părerea noastră, de cîteva valori certe, sportivi de mare talent. Ei, ca și ceilalți sportivi ai acestui lot, știu să învețe și din greșeli, să-și perfecționeze, în continuare, măiestria. De aceea ne exprimăm convingerea că ei se pot afirma și mai viguros, că la campionatele mondiale pot obține și „aur"! Se poate vorbi chiar de un număr de 7—8 candidaturi la medalii! Dar, atenție, mai sînt doar cîteva luni pînă la marile întreceri de lupte de la Kiev...

LIBERE

Din nou, nici un sportiv pe podium!

Nici un luptător de la stilul „libere" pe podiumul de la Budapesta! Deși, recent, în plenara federației de specialitate, într-unul din materialele prezentate se anticipa obținerea a 2—3 medalii! Este adevărat că **Nicu Hincu** și **Ion Ivanov** au fost la... un pas de podium, dar nici ei n-au reușit să-l facă, pierzînd prin tuș meciurile decisive. În rest, două foarte modeste locuri 5 (**Gheorghe Fodore** și **Andrei Ianko**), cei alți cinci luptători români participanți la aceste „europene" neclasîndu-se „în primii 6", fiind eliminați în tururile preliminare! BILANȚ CU TOTUL NESATISFĂCĂTOR, care aproape nu ar mai avea nevoie de comentarii...

Și totuși! Trebuie să spunem că cei mai valoroși componenți ai echipei — în primul rînd **Aurel Neagu** și **Vasile Pușcașu** — au decepționat, după cum nici **Traian Marinescu**, creditat cu șansa unei medalii, nu s-a ridicat la nivelul așteptărilor. Spuneau, a doua zi după finale, antrenorii **Ion Crișnic** și **Vasile Iorga**: „N-am dormit toată noaptea! Credeam că de-acum înainte vom veni și noi, cei de la „libere", cu fruntea sus la „ora bilanțului", dar echipa a concurat sub nivelul pregătirii și al cerințelor. Va trebui s-o luăm de la început și s-o facem altfel decît pînă acum!..."

Într-adevăr, cam așa stau lucrurile. Pentru că, iată, sportivii consacrați nu mai confirmă, iar ceilalți — cu două-trei excepții (**Nicu Hincu, Claudiu Tămăduianu...**) — nu se dovedesc a fi încă destul de competitivi în întreceri de o asemenea amploare și valoare. Este posibil ca unele dintre aceste aprecieri să fie influențate și de amărăciunea bilanțului de la Budapesta. Dar, nu ne gîndim numai la acest bilanț, numai la aceste rezultate, ci, **în general, la repetatele nereușite ale luptelor libere de a reveni în elita acestei discipline.** Să amintim doar că anul trecut, de pildă, nici la campionatele europene de la Varna, nici la cele mondiale de la Edmonton sportivii **noștri n-au fost prezenți pe podiumul de premiere!**

Este, desigur, necesară și pe deplin meritată criticarea acestei situații de care se face vinovată și federația de specialitate. Luptele libere au, însă, în aceeași măsură, nevoie și de vorbe bune, de un sprijin efectiv, pentru că nu toate aspectele muncii desfășurate la lotul reprezentativ, în secțiile cluburilor și asociațiilor, sînt... negative! Iată, în lot există, să spunem „pe banca de rezerve", tineri cu certe perspective de rapidă afirmare internațională — **Iulian Rișnoveanu, Aurel Gătinaș, Aurel Șuteu, Radu Ciprian, Laszlo Gergely...** Și să nu uităm nici cele 17 medalii cucerite de tinerii luptători de la „libere", în anul 1982, la campionatele europene de juniori de la Leipzig, la Balcaniada de la Salonic și la „Turneul Prietenia" de la Leningrad. Pe cînd asemenea performanțe și în palmaresul seniorilor?

Dan GÂRLEȘTEANU

„CUPA 1 MAI" LA TIR A REVENIT TRĂGĂTORILOR DE LA DINAMO

● Corneliu Ion, o nouă „demonstrație" la pistol viteză: 597 p!

O foarte reușită competiție, **„Cupa 1 Mai"** la tir, desfășurată timp de trei zile la poligonul Dinamo din Capitală, s-a încheiat cu succes. **Trofeul a revenit trăgătorilor de la clubul Dinamo, care au reușit să cîștige, în total, 8 victorii, onorînd și pe această cale aniversarea celor trei decenii și jumătate de la înființarea clubului lor.**

Una dintre cele mai așteptate probe a fost cea de pistol viteză, la startul căreia s-au aliniat cei mai buni specialiști români ai disciplinei. La capătul celor două manșe, doi trăgători, **Corneliu Ion** și **Teodor Tașcă**, au reușit să acumuleze același punctaj, competitiv: 597 p. A urmat regulamentarul baraj de 3 serii la 4 secunde, pe care campionul olimpic l-a dominat net: 149—145 (De semnalat că, trăgînd cu o muniție de calitate mai slabă, Corneliu Ion a avut de depășit și 3 rateuri în prima manșă...).

O altă întrecere de interes, mai cu seamă dat fiind faptul că trăgătorii de la cluburile Steaua și Dinamo se înfruntau direct, a fost cea de pușcă liberă 3×40 f. Victoria a surîs lui **Ilie Codreanu** (în revenire?!), care-l devansează pe mai tînărul său coleg de club **Florin Cristofor, cu 4 puncte.**

REZULTATE TEHNICE, pistol viteză, seniori: 1. C. Ion (Steaua) 597 p, 2.T. Tașcă (Dinamo) 597 p, 3. M. Stan (Steaua) 592 p; **pușcă liberă, 3×40 f:** 1. I. Codreanu (Steaua) 1157 p, 2. F. Cristofor (Steaua) 1153 p, 3. M. Dumitrescu (Dinamo) 1152 p; **pușcă 10 m, senioare:** 1. Eva Olah (CSU Brașov) 381 p, 2. Daniela Toader (Unirea Focșani) 378 p, 3. Dumitra Matei (Dinamo) 372 p; **junioare:** 1. Aurelia Toader (Steaua) 372 p, 2. Mihaela Ignat (Steaua) 360 p, 3. Aurora Barbur (CS Baia Mare) 359 p.

Radu TIMOFTE

12 VICTORII

(Urmare din pag. 1)

drijanski — Gizela Ozvar — Ziska Hajnalka) 1:58,3; **C 2: Iugoslavia (Matija Ljubek — Mirko Nisovici)** 1:45,9, România (Feodor Gurei — Dumitru Bețiu) 1:46,4, România (Dobre Nenciu — Nichita Sergan) 1:49,8, România (Ivan Patzaichin — Toma Simionov) 1:50,8; **K 2: România (Angelin Velea — Ionel Constantin)** 1:42,3, România (Ion Geantă — Ion Bîrlădeanu) 1:44,2. România (Ion Luca — Ilie Nicolae) 1:46,5... 6. Iugoslavia (Ivan Isakovici — Tatar Vuk) 1:48,3; **K 4: România (Angelin Velea — Ionel Lețcaie — Ionel Constantin — Nicolae Fedosei)** 1:28,1, România (Vasile Diba — Ionel Jigarov — Petrică Dimofte —Alexandru Giura) 1:28,9, Iugoslavia (Lujici — Isakovici — Tatar — Karanovici) 1:30,5. Clasament pe puncte: **România 37 p, Iugoslavia 15 p.**

O ECHIPĂ DE TENIS CARE TREBUIE AJUTATĂ

Activează, în momentul de față, cu bune rezultate în campionatul Diviziei „A" de tenis, echipa bucureșteană **Constructorul feroviar.** Într-o perioadă relativ scurtă, antrenorii formației, fostul campion european (în proba de dublu tineret) **Florin Niță** și **Virgil Popescu** au reușit să formeze și să includă în echipă, în afară de seniori, și o serie de juniori talentați, între care **Adi Avram, Costel Iancu, Dan Marcu** și alții, dovadă a seriozității cu care cei doi tineri tehnicieni privesc meseria căreia i s-au dedicat. Numai că atunci cînd trebuie să participe la antrenamente, componenții echipei sînt nevoiți să se împrăștie pe mai multe baze sportive (la Străulești, la Băneasa, la Centrul „23 August"), ceea ce diminuează mult din calitatea pregătirilor. **„Ar fi o soluție** — ne spunea antrenorul **Virgil Popescu. Adoptarea ei urgentă se impune cu atît mai mult cu cît în primele zile ale lunii mai se reia campionatul pe echipe. Ce avem în vedere? Pe str. Sevastopol există o bază sportivă de tenis, dotată cu vestiare, cu dușuri, aparținînd asociației sportive Locomotiva, a cărei echipă activează în categoria Onoare. Dat fiind că baza aparține Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, adică aceluiași departament care ne tutelează și pe noi, cred că s-ar putea ajunge la o înțelegere în sensul ca și echipa noastră divizionară „A" să fie găzduită pe aceste terenuri".** În ceea ce ne privește, credem că soluția propusă ar putea avea sorți de izbîndă. Numai să existe bunăvoință!

Ion GAVRILESCU

La Școala generală nr. 147 din Capitală

CÎND SUNĂ DE JOACĂ, DE SPORT...

Cînd „sună de sport" la Școala generală nr. 147 *din cartierul Sălaj-Vicina, lumea mică a celor îmbrăcați în uniformă e demult aliniată. Am putea spune chiar „încălzită", joaca din timpul recreației fiind o repetiție a mult așteptatei ore de sport. Alinierea în această mare școală bucureșteană cu aproape* 2 000 de elevi *este necesară spre a delimita spațiul, „frontul de lucru" sub soarele primăverii, deoarece în curte — cît e ea de încăpătoare — participă la ora de educație fizică și* cîte zece clase odată! *Alinierea mai e necesară așa, ca privire generală, înainte de a începe joaca și sportul în chip organizat, conducerea școlii procedează la o trecere în revistă a sutelor de „treninguri" înfoiate de nerăbdare, gata să se arunce asupra grămezilor de mingi, de corzi care, în chip sfidător parcă, se odihnesc la soare. Odihnă efemeră pentru că directoarea* Doina Șerb, *directoarele adjuncte* Paula Istrate, Teodora Cherciu, *ori prof.* Dănuț Călin, *secretarul biroului organizației de partid nu zăbovesc — voit — prea mult, spre a lăsa nestingheriți musafirii de o oră* joaca și sportul.

Dar, „Afară e vopsit gardul, înăuntru-i leopardul!" *(în alt sens, însă). Afară e sportul și joaca pentru cei mici* (imaginea de față e luată de la mult disputatele reprize în care corzile se învîrtesc precum elicele). *Înăuntru însă, adică în noua și moderna sală de sport, sînt leoparzii!.. Elita, puternicele și ambițioasele reprezentative ale școlii cei mai talentați, cei mai silitori la orele de educație fizică conduse de învățătoarele* Maria Mehedințu, Ana Mazilu, Marieta Dobre *ș.a.*

O școală cu mult sport, cu un exigent și competent colectiv de profesori de educație fizică

— Iulia Georgescu, Irina Hosu, Maria Rococeanu, Constantin Mușat — *o școală în care lecția de educație fizică este atrăgătoare nu numai prin ea însăși.*

Vasile TOFAN